

повече жито му дадете, толкова повече жълтици ще сере!“.

А магарето като преяло – надуло се. Паднало, умряло.

– Стани ма, булка. Магарето какво прави? Дали е изсрало жълтици? Хайде да отидем да видим!

Магарето имало само една подкова. Като паднало, си вдигна крака. Той като видял, че нещо свети:

– Ай! Имаме жълтици! Не можем да отворим вратата!

Бутали, бутали, а то магарето умряло. Със зор отворили.

– Хей! Стар дявол! Изяде ни! Ще отидем да си вземем жълтиците!

Отишли...

Казал:

– Жено, слушай какво ще ти кажа! Аз отивам да ора. Те ще дойдат за жълтиците си. Ще извадиш, има два заека. Ще направиш супа. Месо. Кокошка ще заколиш. Аз ще сложа единия заек в чантата, а другият ще остане при тебе.

– Ще се направим – казал, – че е моят син.

Тя взела единия заек, скрила го.

Той отишъл.

– Хей, жено! Къде е старецът ти?

– За какво?

– Излъга ни, че магарето сере жълтици. Магарето умря.

– Ами отидете при него. Ще ви даде жълтиците!

Взели те, отишли. Намерили го.

– Хей, старецо! Защо ни излъга, че магарето сере жълтици? То умря.

– Еее, ще ви дам жълтиците! Сегнете, бе!

Извадил от чантата заека.

– Сине, ще отидеш у дома, ще кажеш на майка ти да направи една пита, да заколи една кокошка. Да вземе по една биричка да пият момчетата, та да им дам парите.

Пуснал заека да отиде вън. А той ще отиде ли? „Брув“ – навътре в гората.

– Ха елате всички!

Тупур, тупур – отишъл при заека. Другарят му отворил вратата. Другите:

– Бате, ето за нас! Да вземем заека за нас! Та като ходим да орем, да го пратим при жената, да ни направи супа.

– Неее! Неее! Не искаме жълтици! Искаме заека!